

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH-MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

Megjelenik hetenkint ötször: vasárnap, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Kossuth-utca 155. szám Gergurov-féle házban. hova minden, a lap szellemi és anyagi részét illető közlemények intézendők és minden díjak fizetendőek.</p>	<p>Felölös szerkesztő: Dr. MOLNÁR GYULA. Kiadják: Gruda Pál és Társa.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 ft. — Félévre 4 ft. — Negyedévre 2 ft. Néptanítóknak egész évre 6 ft. — Félévre 3 ft. Negyedévre 1 ft 50 kr. Egyes szám ára 5 kr. a vasárnapi szám 10 kr.</p>
--	--	---

A pálya választás.

Talán az évnek egyik hónapja sem ad annyi gondot, okoz annyi fejtörést, mint az augusztus hava a gyermekekkel megáldott családapának.

De hát nem is igen van az emberi életben fontosabb és egyedül önmagunk elhatározásától függő kérdés, mely kihataisaiban gondosabb, következményeiben jelentőségtejjesebb lenne, mint gyermekeink pályájának meghatározása, s ez a kérdés egész nagyságában a nyár e havában nyomul előtérbe.

Minden esetre szerencséseknak mondhatók azok a szülők, kiknek gyermekei bizonyos legyőzhetlen hajlamot éreznek valamely életpálya iránt. Mert nem ritkán tapasztaljuk, hogy egyes gyermekek már a természet által mintegy utalva lenni látszanak arra a pályára, a melyre bizonyos ösztönszerű előszeretettel kíváncznak.

Ez esetben a gondos és gyermekei jövőjét szívén viselő szülőnek csak

arra kell figyelnie, hogy ez előszeretettel összhangzásban van-e a gyermek hajlamaival, s nem-e csak valamely a gyermek kedélyére pillanatnyi hatással volt esemény következménye. És ha apai gondossága ez irányban megnyugtatót talál, úgy gyermekének vágyait, melyek őt valamely élethivatás betöltésére vonják, csak elősegítenie kell.

Látjuk sokszor, hogy egyik-másik gyermeket egész kedélyvilága mintegy desiquálni látszik arra a pályára, melyet ő maga választ magának.

Sokszor pedig a pályaválasztás a gyermekeknél nem vezethető ily belső okokra. Sokszor egy fényes katonai parádé, egy ünneppélyes főpapi bevonulás a gyermekben azt a vágyat kelti, hogy ő katona vagy pap lehessen; míg máskor egyik-másik gyermek egyéni tulajdonságáért megszereti tanítóját, kezelő orvosát, s csakhamar arra az elhatározásra jut, hogy ő tanító vagy orvos leend.

Nagyon kell tehát a szülőnek

vigyáznia, hogy az a vágy, melyet gyermeke valamely élethivatás betöltésére nézve kifejez, összhangban álljon a gyermek kedélyével, természetével, s különösen, hogy az ne alapuljon valamely ötletszerű elhatározáson, már a mennyiben gyermeknél elhatározással egyáltalán szó lehet.

Sokkal nehezebb azonban az apa vagy gyám helyzete az olyan gyermekek pályájának megválasztásánál, a kikben valamely élethivatás betöltése iránt való hajlam egyáltalán nem nyilvánul, vagy a kik e hajlamaikat épen a fennebb említett példák után minduntalan és mintegy ötletszerűen változtatják.

Az ilyen, köznyelven magába zárt természetű gyermekeknél valószínűs fejtörést okoz a pálya megválasztása a szülőknek.

Ezért helyeselhető, hogy a pályák minél későbbben váljanak széjjel.

A mint a gyermek nő, hajlamai

FÁRGZA.

Az ügyész úr!

Irta. *Fekete J.*

— A „Zombor és Vidéke” eredeti lárczája. —

Rendkívül erélyes ember volt és kitűnő jogász, alapos a remény, hogy rövid idő múlva emelkedni fog, mert nagy a tekintélye és tudománya, pártfogó sem hiányzik a felesége rokonsága révén, előfordul ez gyakran. Már alakja is a szigorú jogtudomány típusa, bosszu száraz termet, arczizmai folytonosan mozognak, csak a szemüvegen keresztül villog két nagy fekete szem nyugodt merevséggel. Hang organuma is olyan, hogy midőn hallatja: „Nagyságos elnök ur, tekintetes törvényszék” úgy hangzik, mintha aczélesből jönne a hang. Ember is legyen az a védügyvéd, ki vele megbirkózzon.

Jelenleg jön hazafelé és rendkívül el van mélyedve gondolataiba. Ez vele gyakran megtörténik, de ma különösen elmélyedt. Egy ügy foglalkoztatja, melyben botrányos módon akarta a vádlott befolyásolni. Arra kérte, hogy a büntetés legkisebb fokát kérje a törvényszéktől, ne pedig a legnagyobbat, holott az utóbbit nagyon megerdéli. Verekedett a gazember, és a panaszost félholtra verte, két hétig nyomta ez szegény az ágyat, három

orvos kezelte és még most is munkaképtelen valami sértett idegnek a benulásáról beszélnek az orvosok, ezt gyógykezelték sok ideig, de sikertelenül, bár nem lehet tagadni, hogy néha sikerrel is tudnak működni.

És miért verekedett a vádlott. Nem lehet túrni, tekintetes törvényszék, hogy nagykoru egyének kiskorúak, pláne egész kis gyermekek által a büntetőjogi paragrafusokba ütköző tényekre hagyják magukat csábítani. Ezt nem lehet túrni, ezt nem lehet menteni, egy jogállamban nem lehet. Igenis jogállamban, ezt gyakran hangoztatja az ügyész ur, mert megdönthetetlen igazság, hogy jogállamban élünk, akár mint gondolkoznak kényes külföldiek a mi szeretett hazánkról, de ők mitsem tudnak büntető jogunkról, legfeljebb közigazgatásunkat látják. És ha tudnák, mily jeles politikusok vagyunk mindannyian.

Tehát a vádlott megverte a vádlót, mert a vádló megverte vádlott gyermekét, egy agyonütött macska miatt. Mellesleg szólva, ez a gyermek igen neveletlen lehet, hogy is lehet egy ártatlan macskát agyonütni. És ezen neveletlen gyermek panaszára verte meg vádlott a vádlót, úgy hogy vádló beteg lett. Nem, jogállamban ilyet nem lehet eltúrni.

Nagyon ritkán történik, hogy a törvényszék magáévá ne tenné az ügyész fel-

fogását, mert mint mondám, nagy az ő tekintélye, épen ezért a vádlott őt akarta capacitálni, hogy mérsékelje a vád szigorát, mert gyermeke kérte, hogy a verést bosszulja meg. A gyermeke kérte. Hát ez mentés! Sőt ellenkezőleg, súlyosbító körülmény, majd ő be fogja bizonyítani, hogy ez súlyosbító körülmény.

Az ügyész ur lakásán ezalatt nagy multság van. Az ő faeszkája valahány pajtasát mind öszszehívta az udvarba epreszni. Egy nagy öregszemű eperfa alatt szaladgálnak ide-oda, lesik a lehulló szemeket, mint a libák, és néha öten is neki dülnek a vastag törzsnek, hogy megrázzák, ami hogy nem sikerül, nagy ok a csodálkozásra. Felmászni pedig egy sem tud, mert mindannyian hátul gombolos nadrágban hódítják még a világot, ambar nem akarom mondani, hogy ily toillete hódító, sem azt, hogy akadály a fára mászásban, de felmászni nem tudtak. Legjobban bosszantotta ez a kis bubit, aki a szigorú ügyész egyedül örököse. Oh mily lakodalom volna itt, ha valaki a fára mászna, megrázná a gallyakat, főképp azt a vastagot itt jobbra, melyről a nagy édes fekete eprek, mind a pázsitra hullanak, egy se lenne piszkos, t. i. az eprek közül, nem a fluk közül, akikről ezt jelzett esetben világért se akarnám állítani.

kétségtelenül fejlődnek, s a gondos szülőnek alkalma nyílik a megfigyelésekre, s a megfigyelések alapján mindenesetre több valószínűséggel határozhatja meg azt a pályát, melyet gyermekének élethivatásul választand, mind ha e megfigyelésekre, a pályaválasztásnak korán való megejtése miatt — alkalma nem igen nyílik.

A szegedi kereskedelmi és iparkamara évi jelentése.

Egy vaskos kötetet vettünk, mely a szegedi kamara évi jelentéseként a szegedi kereskedelmi és iparkamarai kerület közgazdasági viszonyairól számol be.

A kötet Szegeden, Bába Sándor könyvnyomdájában állítottatott ki kiváló külső díszszel, s beltartalmára nézve is csak dicséretet mondhatunk.

Általános részében a jelentés előadja a kerület gazdasági és ipari fejlődésének föltételeit és áttér a részletekre. „A kamara egy éve” című fejezetben a kamara tevékenységét ösmerteti a jelentés, megemlékezvén a szegedi fa- és fémpipari szakiskola létesítéséről és az ezredéves kiállítás ügyében kifejtett működéséről, melynek eredményei már eddig is biztatók.

Egészben véve — így végzi a jelentés a kiállítási ügyére vonatkozó beszámolását — el lehet mondani, hogy a kerületben és ebből következően az országban megvan az az általános érdeklődés és lelkesedés, mely az ezredéves kiállítás sikerének biztosítékát képezi, mert az érdekeltek megnyugvása szerint gondoskodva van arról, hogy magára nézve is eredményesen vehessen részt azon országának ipara, melynek teljes és impozans bemutatását az intézők szem előtt tartják, illően és méltóan a millenium nagy alkalmához is, melynek lelkesítő hatását a központ és minden vidéki bizottság egyaránt érzi

abban a nemes és főlemelő érdeklődésben, amivel a kiállítási ügye körül kifejtett tevékenységét az egész társadalom oly készségesen támogatja.

A szegedi kerületi bizottság eddigi tapasztalásai teljes jogot adnak a legnagyobb bizalomra azért, mert a helyi bizottságok kiváló ügyszeretettel kezdették meg a részletekre ható tevékenységüket és mert ezt a hazafias munkát a társadalom legjobb elemei végzik, azok, akiket ott látunk minden kulturális és közgazdasági ügy élén és akik már ki vannak próbálva a közelet küzdelmeiben és alkotásaiban.

Ilyen támogatás mellett bizonyára nem marad megfelelő eredmény nélkül a kamara szolgáltatás-készsége, melyet az ezredéves kiállítás ügyében följánlott és amelynek kötelességeit minden irányban teljesíteni fogja.

A kamara tevékenysége kiterjedt még számos terén a közgazdasági munkának. Lapokra menő beszámolás mondja el, minő eredményű kezdeményezéseket tett a kamara a terület vasúti összeköttetések javítására, a vasúti, posta- és távírda-kezelés hiányainak orvosoltatására, továbbá az ipar támogatásában stb.

E fejezet egy része szól még a kegyeletéről, a Baross Gábor szobrára való gyűjtés befejezéséről és a testvér kamarának elhunyt vezető egyéneit illető megemlékezéséről.

Az östermelés fejezete a kerület időjárásai viszonyairól, folyamszabályozási társulatairól, s azoknak működéséről szól, majd a birtokviszonyokról.

Az egészségügyi viszonyokról írva, a jelentés újból sürgeti a trachomások gyógyításánál a rendkívüli intézkedéseket, hivatkozván az e betegség szörnyű pusztításait feltüntető számadatokra, melyek szerint a kerületnek több, mint ötezer egyiptomi szem-betegségben levő lakosa van.

Érdekes e fejezetben a kerület különböző pontjain furt ártezi kutaknak és azok vízbőségének kimutatása. A kamarai kerü-

let e szerint nem kevesebb, mint nyolcvanhat ártezi kut van.

Következik aztán a mezőgazdaságról szóló rész, az 1893. évi termés eredményének kimutatása, a dohánytermelés, szőlőtelepítés, bortermelés, rizstermelés, kertészet, erdészet, állattenyésztés, selyemtenyésztés stb.

A kereskedés fejezetét ismét egy általános bevezetés nyitja meg és követi a vasúti áruforgalom kimutatása egyenkint a kamarai kerület minden állomásáról. Összevéve kitért a vasúti áruforgalom a kerület állomásain 1891-ben 4.643,757 mázsát, 1893-ban 5.512,135 mázsát, magán Szegeden 1892-ben 1.653,441 mázsát, 1893-ban 1.830,712 mázsát.

A kerület két vasúti hivatalánál, a szegedinél és az újvidékinél az elvámolt árúk mennyisége szintén emelkedett és pedig a szegedinél 430 ezer kgról 465 ezer kgra, a vámdíjbevétel 36,210 fról 39,542 forinra.

Miután a kereskedés minden ágáról beszámol a jelentés, áttér az ipar helyzetére, melyet behatóan ösmertet minden szakmába, adatokkal erősítve fejtegetéseit és hangot adván mindenütt az ipar fejlesztését célzó igényeknek és kívánásoknak. Nagyérdekű e fejezetben kivált a malom iparról szóló rész, melyben a szegedi Viktoria-gőzmalom igazgatója: Porges Henrik, a Back-malom és a hmvásárhelyi Bauer-féle gőzmalom egyik tulajdonosa: Bauer Gyula mondják el figyelemreméltó fejtegetéseiket a malomipar helyzetéről és jogos igényeiről.

Terjedelmesen és részletesen foglalkozik még ez a fejezet a fonászó-övípparral, melynek a kerületben oly nagy jelentősége és jövője van.

Az építő iparosoknál a kerület építkezéseit is kimutatja a jelentés és constatálja az emelkedést, a városiaság fejlődését.

Tanulságos róla a jelentésnek az, mely a kerületben fönnálló huszonöt ipartestület üdvös tevékenységéről és gyarapodásáról szól nagy elismeréssel.

A szakoktatásról szól a következő rész,

Van riadalom, ha egy szem leesik, mindnyájan oda rohannak, és aki kapja az marja azon porosan, nincs idő letisztítani, elkapnák a többiek.

„Oh ha az eper lennt nőne, mint az uborka!”

És jön az ügyész úr mélyen elmerülve. Fia elébe szalad, a többiek ösztönszerűleg szinten, bár nem tudják minek, ők még önzetlen legénykéek, akik nem nézik mindennek a czélját, ám a tekintélyt se igen nézik. Pedig az ügyész úr a kis hadsereg láttára olyan arcot vág, mely világosan jelzi, hogy ő fenéki tekintély.

„Apa, édes apa, de jó az eper.”

„Elhíszem fiam.”

„Nincs aki felmászson.”

Az ügyész úr körülnéz, és látja, hogy csakugyan ez a tényálladék. Mint igazságos ember ez constatalni kívánja.

„Igazad van fiacskám!”

„Másmázzál te fel apus az eperfára.”

Közelebb hajlik az apa, vajjon jól hallott-e.

„Hogy én — ?”

„Kedves apus, édes apikám, menj fel az eperfára, rázd meg azt a nagy gallyat!”

Az ügyész úr rettentően meg van lepve a kérdés merészségétől, de nem bírja magát kivonni a fiúcska becézéseitől, ki számtalanszor csokolja arcját, és simogatja

fejét, mert mondanom se kell, hogy lehajolt az apa tán fiát tekintetével jobban ijeszteni, vagy minek.

Az első meglepetés elmúltán újra körülnéz az ügyész, és a sok epedő gyermek arcot látja nyitott szájaeszkákkal vágyva a édes eper után; szigora elmúlik, és más hurokat penget.

„Nem tudok én mászni fiam, nincs itt mibe kapaszkodni.

„Majd hozzunk létrát fiuk, menjünk a hosszú létráért.”

És nagy örömmel mennek a hosszú létráért, mely az istálló mentén fekszik. A sok apróság belekapaszkodik, és huzza a rettentő terhet, mint megannyi kis ló. Végre a fa elé hozzák, bár az ügyész úr alig tudja mi czélből, de mégis segít a fiuknak feltámasztani a fához.

„És most menj apukám, és rázd meg, de jól ám, hogy sok lehulljon.

A pajtások ugrálni kezdenek örömlükben, hogy lesz mindjárt sok eper, cseppet sem törődnek az ügyész úr veszendő méltóságával.

„Tehát komolyan — ?”

De a fiuk tolják a létra felé, sőt segítik a felmenésben ameddig bírják, de persze hamar kifognak, mert rövid a karjuk.

Az ügyész ur maga sem tudja miként, de tény, hogy fenn van és a gyermekek nagy vihanczolása közben kezdi rázni az eperfát, mire örömsíkitás hallik lennt az eper evés nagy gyönyörűséggel és ruhapiszkolással kezdetét veszti.

De a nagy síkora kijött a tekintetes asszony sápadtan, ideges remegéssel, hogy fiát baj érte. Egy tekintet a fa alá, és látja, hogy nincs baj; egy tekintet a rázott fára és látja — oh, hihető-e — a tekintetes királyi ügyész urat, világos ruháját befoltozva a hulló epertől, de azért a fát rázva, rázva, rázva.

Halvány arca egyszerre piros lesz, és felkiált.

„Te vagy-e az, csakugyan te vagy?”

Az ügyész ur megáll a munkában és bamba arccal tekint le, egy kiesit restelli is a dolgot.

„De mikor ugy kértek a fiuk.”

„Hát nagykoru vagy-e te már? Oh te vén csacsi! Legalább más ruhát vettél volna fel. Gyerekkérésre ilyet tenni!”

Tekintve, hogy ugyis sok eper hullott már le, az ügyész ur leszáll és dolgozó szobájába megy, hogy elkészítse holnapra a vádbeszédet.

majd a közlekedésre tér át és beszámolván a kerületben folyó és tervezett ut- és vasutépítésekéről, kifejezést ad az ez irányban mutatkozó szükségleteknek, sürgeti a vasúti állomás-épületek kibővítését.

A posta- és telefontelefonforgalom nagy arányú fejlődéséről szintén részletes számadatokat nyújt, a jelentős sürgetvén itt is a kezelés javítását, a gyorsabb összeköttetéseket, a fejlesztést.

„Hitelügy-fejezetében a szegedi és szabadkai bankfiókok működését ösmerteti a jelentős, továbbá a kerület 98 pénzügyintézetének tevékenységéről ad kimutatást.

Végül sok tanulságosat tartalmaz a jelentős az ipari raktárszövetkezetekről, a gazdasági, kereskedelmi és ipari egyletek működéséről, a betegsegélyző pénztáraktól, melyek közül eddig husz működik a kerületben, a mértékhitelítésről, az adózás és a jogszolgáltatás adatairól.

Bezárja a jelentést a kerület kiviteli iparának kiviteli cikkek és kiviteli országok szerint csoportosított jegyzéke és egy három oldalra terjedő sorozat a jelentésben foglalt kérdésekről, melyeket a kamara az egyes miniszterek figyelmébe ajánl.

Hírek.

— **Tanulók Ruttkaynénál.** A zombori főgymnasium növendékei annak idején köszönő levelet intéztek Dr. Bassóhoz, a miért Kossuthot oly önfeláldozóan ápolta. Basso a figyelem viszonzásul egy-egy arcképet küldte a gymnasium két növendékének, azoknak, a kik a hálafeliratot irtásai nevében aláírták. Most a két tanulót Ruttkayné magához hívatta, akik ma nála megjelenvén, Ruttkayné velük körülbelül fél óráig szívesen társalgott, kérdézőközdven az iteni gymnasiumi viszonyokról, s elmondta, hogy egészségének mely az utóbbi időben igen megrendült, a szállási levegő igen jót tesz. Ruttkayné, mint említé, szeptember 1-ig szándékozik Zomborban matadni.

— **Eszküvő.** Bertolino Sándor megyénk tb. főjegyzője folyó hó 4-én vezette oltarhoz a zombori plébánia templomban Berényi Vilma k'sasszonyt. A násznagyit tisztelt Sándor Béla főispán és Falczione Gusztáv nagybirtokos teljesítették.

— **Hirtelen halál.** Imhoff Erzsébet monostorszeghi lakos fiával szombaton este a havi Boldogasszonyhoz címzett kápolna buscsujára Zomborba jött Imhoff Erzsébet ott hirtelen rosszul lett, s még az este ott meghalt. Holtteste ma felboncoltatván, konstatáltatott, hogy a halál oka szívizélhűdés.

— **Tréfából halál.** A mult héten Parcselit József zombori lakos kocsián az ó-sztapári uton haladt, mikor egy általa nem ismert ó-sztapári ember kocsijával szándékosan Parcselit József kocsijába akadt. Parcselit ez alkalommal a nagy megrázkodtatás folytán belső sérüléseket szenvedett, s ezek következtében ma meghalt.

— **Életmentő tanító.** Zentai tudósítónk arról értesít, hogy folyó hó 3-án d. u. két kis leányka vígan lubiczolt a Tisza hullámaiban, a kisebbik azonban felületlenül a talaj egy mély gödrébe lépett s fuldokolni kezdett. Nénje megremülve sietett őt kimenteni, de ekkor mindkettőjük fölött összeesaptak a hullámok. A parton állók remült sikoltozása fölkellette egy, arra sétáló urtársaság figyelmét. Szerencsén ez urak között volt Szigethy Imre tanító is, ki látván a nagy veszélyt, ruhástul a habok közé rohant s szerencsésen partra hozta a két leánykát.

— **Egy díszes kápolna építése.** Özv. bajnai Vojnich Tivadarné földbirtokosnő a szabadkai Csernovics-utca végén levő saját telkén (a városliget közelében) egy nagyobb szabású díszes kápolnát és sírboltot 12 te-

metkezési hellyel épített. A tervet Koczka Géza szabadkai építész-mérnök készítette. A kápolna hosszúsága 22 méter, szélessége 14 méter. A kápolna négy csonka torony, egy kupola és egy elől álló főtornyból fog állani. A kápolna a földtől 180 cm. magasságban épül. Belseje igen díszes berendezést nyer, lesz benne egy fölöttár következő mellékkeliségekkel: oratorium, sekrestye, az Ur koporsójának való hely és karzat orgonával. Az összes munkálatokat szabadkai iparosok készítik, csupán a kőfaragó munka rusokozai fehér és predetti szürke márványból (az Orovcza melletti Bibl bányából) készülnek. Az összes építkezési költségek 22 ezer forintot tesznek ki.

— **Vakmerő lopás történt Zentán,** mely sokban hasonlít ahhoz a lopáshoz, melyet nemrégiben Zomborban a főjegyző karára elkövettek. Az elmult hó utolsó napján Tolmácsy Márton a zentai takarékpénztár főkönyvelője a fullasztó hőségben midőn nyugovóra tért, ablakait, melyek az utcára nyílnak, nyitva hagyta, hogy így egy hirtelen friss levegőhöz jusson. De a friss levegőn felül valami élelmes tolvaj felhasználta az alkalmat, s a nyitott ablakon bemászva, 4 frt készpénzt, egy arany gyűrűt és egy ezüst órát elemelt. A tettes meg eddig nem került meg, de a mint írják, a nyomozás egész erélyvel folyik. Hát nem is lehet másképen.

— **Tűzesetek Baján.** Mult hó 28-án a Mátéháza puszta felső majorjában eséplés közben egy asztag tövében tűz keletkezett és 5 asztagban 2700 kereszt tiszta buza égett el, mely biztosítva volt. A cséplőgépet nagy nehezen mentették meg. — Krupity Márton szél-utcai házában a végén 270 kéve nádrakás tövében f. hó 1-én d. e. 11 óra tájban tűz keletkezett, mely a nagy forróság következtében a száraz nádon hamar fölfutott a háztetőre, mely szintén nádas volt és csakhamar leégett. A ház biztosítása a mult hóban járt le, de újra nem biztosított. A padláson elhelyezett gabna szintén odaégett.

— **Felelős csöszök.** Tóth János és Karakás Szimó moholi lakosok szántóföldjéről mult hó 16-án éjjel elloptak 16—16 kereszt buzát. A csendőrség megindította a nyomozást és besugás alapján letartóztatta Birovlyev Dancsika és Udovicski Gyúka felelős határcsöszöket. Nevezettek a vallatás alkalmával beismerék a tett elkövetését s így bekerültek a zentai kir. járásbírószághoz. Itt azonban jónak látták megváltatni a csendőrségnél tett vallomásokkal s most egyenlőre szabadlábra helyezték.

— **Hirtelen halál.** Nacsá Imrét Zenta II-od állatorvosát csütörtökön viradóra halva találták ágyában. A 32 éves ifjú ember kelleténél jobban szerette a „szeszest” italokat a pálinkát, és sürűn megesett rajta, hogy elázott állapotban tért haza. Így történt ez meg vele f. hó 2-án éjjel is; és mivel viradóra kelve nem jött a szobájából, még a déli órákban sem, (mert az ajtó belülről zárva volt) betörték ajtáját és ott találták kezzeit mellén keresztbe kulesolva holtan az ágyon. Az orvos szívizélhűdést konstatált nála.

— **A palicsi ártézi-kut furatása még mindig eredménytelen.** A réteg a mult heti, — hamuszínű szikes nedves homok. A furott mélység meghaladja a 100 métert, de a munka szünetel, mert a furó a mélységben meggöbösült.

— **Baleset történt pénteken kora reggel a szabadkai vasúti pályatesten.** A gépfordító korongnál az egyik munkás, névszerint: Juhács Antal megcsuszott, leesett, s egyik lába eltört. A sérültet kórházba szállították.

— **Kutba esett.** Narancsics János szabadkai felső-esikeri lakos 2 éves György fia m. hó 29-én véletlenséggel folytán a kutba esett. A segítségére sietők csak holt tetemet húzták ki.

— **Hirtelen halál.** Dudás Pál topoljai jómódu gazda és községi bizottsági póttag f. hó 2-án Cservenkára utazott a legjobb

egészségben, onnan ugyanaznap még vissza is tért a közeli szállására, hol hirtelen rosszul lett s mielőtt még segítségére jöhetett volna valaki, meg is halt.

— **Községi végrehajtóvá** lett kinevezve Jozits György volt palánkai községi rendőr Tovarisova községébe.

— **Hymen.** Marschhauser Mihály palánkai járásbírósi díjok eljegyzte Lebhaf Katalin k'sasszonyt, id. Lebhaf Ferencz n.-palánkai lakos leányát.

— **Fertőtlenítő készülékek bemutatása.** A kolera és fertőző betegségek elleni védekezés országoszeret dícséretes módon halad. Bácsmege is részt követel magának abból. Mint ertesülünk f. hó 7-en a vármegyei palota udvarán több fővárosi gyáros fogja bemutatni fertőtlenítő készülékeit. A többi közt ott képviselve lesz a „Walter Ferencz-fele első magyar gép és tüzoltószergyár, harang és ércöntőde részvénytársaság” is, mely czég szállítja mostanában Bihar és Bekés megyék községei számára a szükséges mennyiségű fertőtlenítő készülékeket. A kísérlet eredményéről értesítjük olvasóinkat.

— **Duhaj legény.** Ocsenás Gyula bajai bunyevác legény mult hó 29-én Wagner Gáspár ottani korcsmajában kijelentette, hogy neki ma verekednie kell. El is kezdte a kötekedést. Ha szerb notát zenétek, ő magyart rendelt és mikor magyar darabot játszottak, akkor kólót parancsolt. Ha pedig a tamburások vonakodtak parancsának eleget tenni, leszúrással fenyegette őket, majd boros palackot vágott elejük. Így viselkedése mellett a legények és leányok nem tánczollhattak, de nem mertek szólni Ocsenásnak, mert féltek tőle. Végre Ulakits Sándor megszokallotta a garázdalkodást és arczul vágta a henczegőt. Nossza hozzá fogtak a verekedéshez, de Ulakitsot anyja és rokonai kivették a korcsmából; Ocsenás utána ment, hogy Ulakitsot leszúrja, a miért őt megszegyenitette, de Jerkő Antal Ocsenást szándékában megakadályozta, a miért Ocsenás Jerkő Antal jobb vállá alá döfte a kését. Ocsenás letartóztatott és a kir. járásbírószághoz átkisérteget a hol oda nyilatkozott, hogy „Jerkő volt a legjobb barátja.”

— **Lezuhant kőművesek.** Az Újvidéken állomásozó gyalogezred számára most épített szertárban, mint levelezőnk értesít, nagy szerencsétlenség történt. A kőművesek állványa leszakadt és a rajta volt hat munkást maga alá temette. Három halálos, három könnyebb sérüléseket szenvedett.

— **Pályázat.** A cs és kir. 4. hadtestparancsnokság két Kral Mária-fele 11 forint 55 kros segélyösszegre pályázatot hirdet. Pályázhatnak katonatiszti leányvárvák. Határidő folyó évi október hó 10-ke. Közlebbi értesítést ad a 23. hadjégszítő kerületi parancsnokság Zomborban.

— **Halálozás.** Krishaber Károly keszkesdő 63 éves korában mult hó 29-én Német-Palánkán meghalt.

Irodalom.

A „**Vasárnapi Ujság**” augusztus 5-iki száma 15 képpel és a következő tartalommal jelent meg: „Vilmos főherceg.” (Arcképpel). — „Kántor uram.” Költemény: *Fejes Istvánól.* — „A Gerjenes kincse” Elbeszélés. Irtá *Györkönyi Károly.* — „Kossuth a fogságban.” Kiadatlan iratok után közli: *Várnai Sándor.* — „Fejedelmi vendégek Koburgban.” (Képcsoportozattal) — Kirándulás a falura.” *Szivos Bélától.* (Képpel). „Polkhaló a kertben.” — „A Nap.” *Wonaszek A. Antaltól* (Képpel a kis-kartali observatoriumból). — „A chicagói vasúti sztrájk” (Képpel). Pullman és Debs arczképe: A rendőrség és katonaság harca a zavargókkal. Vasúti vonat megtámadása a zavargók által. — „A tenger csodái.” (5 képpel). 1. Tengeri kagylók; 2. Spongya és teknősbéka-tartók Floridában; 3. Rozmárok és fokák; 4. Nautilus.) — „Orosz életképek:

Rendjel-körság." *Tos-tolj L.* után. — „Kerékpáros vasút” (Képpel.) — „Irodalom és művészet”, „Közintézetek és egyletek”, Sakk-játék, Képtalány, Egyveleg stb. rendes rovatok. — A „*Vasárnapi Ujság*” előfizetési ára negyed évre 2 frt, a „Politikai Ujdonságok”-kal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-utca 4. sz.) Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap” legolcsóbb ujság, a magyar nép számára, félévre csak 1 frt 20 kr.

HIRDETÉSEK.

Winterberg-intézete

Bécs Währing Cotagge-Anlagen.
Nagy lánynövelde comforttal berendezve. Szép tanuló-, háló- és társalgó-termek. — Pompás kert stb. — Egészséges fekvése.

Államilag elismert bizonyítványok

Tulajdonosa

Winterberg Mária urnő
Coblentzből a Rajna mellett.

Hirdetmény.

Tisztelettel értesítjük Zombor város és környéke t. sörfogyasztó közönségét, hogy a

kőbányai polgári sörfőző részvény-társaság

zomborkerületi képviselőségét és főraktárát

átvettük és hogy e sörgyár már is országsszerte közkedveltségnek örvendő **sőrei** úgy **hordók**, mint **palaczkokban kizárólag nálunk kaphatók.**

ZOMBORBAN, 1894. július hó 18-án

teljes tisztelettel

Konyovits és Társa

sörnagykereskedés.

4-6

Kivánatra árjegyzéket bärkinek bérmentve küldünk.

Továbbelárusítók rendkívüli árengedményben részesülnek.

Gruda Pál és Társa

könyvnyomdája Zombor,

Kossuth Lajos-utca Gergurov István-féle ház udvarán.

Telefon-szám 51.

A kor igényeihez mérten fölszerelt s *magyar-német s szerb szövegű nyomtatványok* készítésére berendezett *könyvnyomda*, — mely a zombori kir. törvényszéknél vezetett kereskedelmi cégjegyzékbe is föl van véve, — ajánlja magát a n. é. közönségnek

mindennemű nyomtatványok elkészítésére.

Különösen felhívjuk a mélyen tisztelt ügyvédi kar figyelmét a folyó évi november 1-én életbe lépő 1893. évi XIX. t. cz. szerint szükséges ügyvédi blanquettákra, melyek közül az új törvény szerinti

keresetet, ellentmondást és fizetés meghagyás iránti kérvényt

100 darabonként 1 frt 80 krajczárjával készítünk.

Ügyvédi költségjegyzék 4 oldalú névvel	100 drb 1 frt 80 kr.
Intő levelek	500 drb 5 frt — kr.
Tudósító lapok	500 drb 3 frt — kr.
Negyedrét levelek vonalozva	500 drb 6 frt — kr.
Levélborítékok mindenféle színben	500 drb 2 frt 50 kr.

30 frtot túlhaladó megrendelések bérmentve szállíttatnak.

A kiadásunkban megjelenő „Zombor és Vidéké”-re előfizetést bármely hó 1-től és 15-étől fogva elfogadunk.

A nagyérdemű közönség jóindulatába ajánlva vállalatunkat, maradtunk

Zombor, 1894. augusztus hóban,

hazafias tisztelettel

Gruda Pál és Társa.